

Doku- mentum- játék

Érdekes kísérlet színhelye volt tegnap este az Ifjúsági Ház nagyterme: a Kisteleki Klubszínpad mutatta be itt — Szilágyi János feldolgozásában és rendezésében — Katona Éva dokumentumrportját.

A valóság tényein alapuló pódiumjáték bebizonyította, hogy az „emelvényről” is kellő erővel szólnak a környezetben annyira megdöbbentő mondatok, amelyek a megkövesedett erkölcsi nézetek továbbéléséről tudósítanak.

A „Terhes jegyesség” című produkcióban közreműködött: Mihályfy György, Süli Éva, Farkas Mária, Róvó Géza, Hegedűs Mária, Faragó József, Horváth István, Horváth István és Szilágyi János.

Épült: 1957-1969

Járunk, kelünk, rojok Szegec utcait, s ha nem nagyon sietünk, meg is állunk néhány percre valamelyik építkezés nemrég elkészült háza előtt. Látjuk tehát, hogy épül, terebélyesedik a város, de azért külön-külön és összességében aligha tartjuk számon új értékeit. Csak akkor vesszük igazán észre, hogy mennyit változott, ha hosszabb ideig vagyunk távol tőle. Persze ezért nem érdemes elutazni: holnapról kezdve heteken át mindennap bemutatunk a punkban fénykép és néhány sor kíséretében — egy-egy 1957 óta épült lakóházat, középületet. Sorozatunknak nemcsak az a célja, hogy felhívja a figyel-

met gazdagságunkra, (a tématerv összeállításakor magunk is meglepődünk, mennyi minden épült alig 12 év alatt Szegeden) egyúttal elmondjuk azt is, hogy ezek a házak mennyire váltak be: miként illeszkednek a város az utca arculatába, hogyan lakhatók a lakások. Sőt az is kiderül majd, hogy szám szerint mennyi állami és szövetkezeti lakás, társasház, családi ház, iskola, óvoda, bölcsőde és más épült az utóbbi esztendőben.

Érdekes tallózásnak ígérkezik tehát Épült: 1957-1969 című rovatunk a nagyvárosú fejlődő Szeged történetéből.

Udvarias kalauz

Szabó Zsigmondné (Jósika utca 14.) olvasónk január 21-én a kora délutáni órákban gyógyfürdőből jövet az Anna-kúti villamosra akart felszállni. A kalauznő, látva, hogy levélírónk nehezen megy, lelépett a kocsiból és felsegítette, helyet szerzett neki, majd leszálláskor ismét segítségére volt. Ez a figyelemesség jól esett levélíróknak, s ezért lapunk útján mond köszönetet az udvariasnőnek.

Nem ért annyit

Szakács József (Csaba utca 60/b) rokongyerekeknek rágógumit vásárolt a Kárársz utca és a Széchenyi tér sarkán levő édességboltban. Kétfajtát is vett, ezeknek az ára is különböző. Még a boltban észrevette, hogy az olcsóbbból adtak neki a drágábbért fizetett áron. Reklamált, s kicserélték a rágógumit. Sietett a dolgára, csak útközben látta, hogy most meg hiányos csomagokat kapott. Újra visszament, s felindultan tett szemrehányást az eladónak. Vita után végül megkapta, amit kért s amiért fizetett. Egy órát töltött el rágógumi vásárlással és a bánásmód miatt felidegesítette magát. Hát megéri?

Nincs víz

Bálint András (Holt-Tisza a vízért. Hajlandók törpe-sor 13.) olvasónk panaszos levelet huszonhatan írtak alá az utcabeliek és a Nagybércsényi utcából való közül. „Itt lakunk Szeged peremkerületében. Tőlünk két kilométerre új városrész épült, a Ságváritelep. Az ottlakóknak van vízük. Nekünk nincs, pedig ha kiépítenék a magasnyomású vezetéket, mi társadalmi munka mellett az anyagi hozzájárulást sem sajnálnánk.” Írják, hogy egymás után épülnek az új lakások környékükön, fürdőszobával és beszerelt vezetékekkel, ugyanakkor sorbanállnak a nemrég fúratott egyetlen utcai kútnál.

Felvonulási épületek

Január 22-én cikket közzeltünk lapunkban arról, hogy az úgynevezett felvonulási épületek nagy helyet foglalnak el a közlekedéstől és rontják is a városképet. Illovszky Gyula olvasónk a cikkre hivatkozva azt javasolja: az új építkezéseket kiszolgáló felvonulási épületeket eleve úgy építsék fel,

hogy azok később lakás céljára alakíthatók és használhatók legyenek. Ezáltal nem az utakat, járdákat foglalják el, nem kellene lebontani később sem, s így nem veszne kárba annyi építési anyag, s legfőként sokan örülnének még ilyen átalakításból nyert lakásnak is.

Lemaradnak a buszról

Vass István (Zákányszék, I. kerület 97.) olvasónk sokadmagával naponta jár Szegedre munkába. Autóbuszberletük van, de mióta Ruzsáig közlekedik a zákányszéki buszjárat, nem sok hasznát veszik a berletnek. A belvárosi temetőnél január 18-án, de másnapokon is, több mint tizenkettőjüket nem vette fel a 14 óra 30 perkor induló járat. A vezető a félóra múlva érkező

halasi járatot ajánlotta a lemaradottnak, de az sem vette fel őket. Telefonáltak az autóbusz-pályaudvarra mentesítő kocsiért, ott azaz fizették ki őket, hogy várják meg a 17 óra 5 perkor a Marx térről induló járatot. Azt kérik, hogy legalább szerdán és szombaton állítson be az AKÖV mentesítő járatot a 14 óra 30 perces autóbuszhoz.

Közüvilágítás kell

Lajkó Mihály (Katona utca 24.) és ifj. Varga Sándor (Mihálytelek, Szivárvány köz 4.) sürgős intézkedést kér külön-külön szerkesztőségünknek írt levelében a Tolbuhin sugárút végén, a textilműveken túli út világlátása ügyében. A vasúton túl nagyon sokan járnak dolgozni az új ipari negyedbe és bizony közvilágítás híján nehéz, s nem biztonságos a közlekedés. Az utóbbi időben többször is előfordult, hogy a sötétben, a munkából jövő vagy oda igyekvő dolgozókat megtámadták ismeretlen egyének. Volt, akinek pénzt elvették, volt akivel, nő léte, erőszakoskodni próbáltak. A legrövidebb időn belül lámpák dolgozni az új ipari negyedbe és bizony közvilágítás híján nehéz, s nem biztonságos a közlekedés.

Kerékpárút

Berta Andor (Köztársaság tér 14.) olvasónk a falemezgyár dolgozója, kerékpáron jár munkahelyére. Kifogásolja, hogy a Kossuth Lajos sugárút két oldalán kötelezően előírt kerékpárút nagyon elhanyagolt állapotban van. Tapasztalata szerint a különböző közművesi vállalatok dolgozóit, amikor árkot ásnak az úton át, munkájuk befejeztével nem állítják azt helyre. Gödröket, kátyúkat hagynak, s a kerékpárosok csak tengelytörés árán tudnak a számukra kijelölt úton közlekedni.

Minden évben újra

ÚJ FILMEK

Két filmajándékot mutattak be tegnap este a szegedi mozik: a Milliárdokat érő ember című francia—olasz bűnügyi filmet és a nyugatnémet Ulrich Schamoni Minden évben újra című alkotását. Tegnap kezdtek vetíteni a Nagy medve fia című NDK filmet is. De nem először: a művet éveken keresztül már láthattuk a szegedi mozik műsorán. A produkció tehát egyszerű felújítás.

A két premierfilm közül a nyugatnémet alkotás a jelentősebb. A Milliárdokat érő ember ügyes, de végső fokon nem több szabvány bűnügyi filmmel, a műfaj kelteihez nélkülözhetetlen eszközökkel, a mindig és természetesen most is izgalmas hájszával, szép nőekkel, sok pénzzel és így tovább. Most is, mint mindig...

Ahogy a plakáton olvashatjuk, a Minden évben újra, polgári csendélet. Kicsit talán túlságosan is az. Minden nagyon csendes ebben a filmben, a konfliktus, a cselekmény és a nézőtér hangulata is. Ha írodalmi ösét keresnénk, azokban a regényekben és elbeszélésekben találunk hozzá hasonló alkotásokat, amelyek a múlt századi úgynevezett realista regény szelleméből kiindulva, valamiféle tükörképet állítanak a mai családi élet elé. Ez az indulás, akárcsak a regényekben, itt sem valami nagyvignyű. Nem az az eredménye sem. Minden szempontból hig anyag ez. Hig, mert nem eredeti, hig, mert leleplező szándékkal túlságosan szelídek, hig mert alig mond valamit. Kitűnőek viszont a színészek: a férj szerepét játsszó Hans-Dieter Schwarze, a nálunk is jól ismert Ulla Jacobsson, a feleség, és a szép Sabine Sinjen, a barátnő.

O. L.

PENTEK,
1969. JANUÁR 31.

DEL-MAGYARORSZAG 5

r ö v i d e n

BE-BE-BE...

Már a beiskolázás szóért sem lelkesedtem valami túlságosan, bár tudtam: terjedését már nem lehet megakadályozni. Most meg azt olvasom egy újdonságú jelentésben: ennyi meg ennyi gyerek „beövődésére” kerül sor.

Hát ez aztán végképp nem lelkesít föl. Sőt! Azontúl pedig mély töprengésre késztet. Az én fiám ugyan még kicsi, de máris előre félek, hogy maholnap rákerül, a sor a beből...déz...na segítsenek mári... Be-ből-cső-dé-zé-sé-re. A barátom kis-nagyulányát pedig hovatovább — mert így akarja a familia — be fogják egyetemezni. Vagy befőiskoláztatni; vagy mit-tudom-én-mizni!

Valami majd csak lesz vele. Meg ezzel a szép magyar nyelvünkkel is.

S. M.

— Kétemeletes vonatokat importált Bulgária rövid utazások céljaira. A kétemeletes vonatok négy vagonból állnak. Összesen 340 férőhellyel. A fülkék belső kikapcsolása színes, hangulatos, kényelmes. Még kellemesebb utazásokat ígérnek a hatheverős turistafülkék. Az új vasúti kocsi érkezései elegáns szalonok mintájára rendezik be.

— Új folyóirat. Propagandista címmel csütörtökön megjelent a KISZ Központi Bizottsága új ideológiai, pedagógiai és módszertani folyóiratának első száma. A folyóirat a jövőben havonta lát majd napvilágot és időszerű politikai cikkekkkel, átfogó tanulmányokkal kívánja segíteni az elméleti, nevelési kérdésekkel foglalkozó szakembereket, ifjúsági vezetőket.

— Rácz Laci sztorija. Makra Sándor mórágai néprajzkutató feljegyezte Rácz Aladár cimbalomművész Zsámbékon élő testvéröccse, a világot bejáró és több nyelven beszélő Rácz Laci — ugyancsak kiváló cimbalmos — regényes élettörténetét, s annak egyik legérdekesebb epizódját veszi a tv most filmszalagra. Rácz Laci sztorija része lesz egy cigánytörténeteket bemutató folytatásos tv-játékfilmnek.

— Az Egyesült Arab Köztársaság Magyarországon vendégzereplő nemzeti művészegyüttesének vezetői csütörtökön sajtótájékoztatót tartottak a Magyar Sajtó Házában. Ragui Eneayat, az együttes igazgatója a többi közt elmondta, hogy a társulat 1960-ban alakult. Azóta négy különböző összeállítású műsort mutattak be szerte a világon. A művészegyüttes első európai turnéja során látogatott el hazánkba.

— Lapunk új munkatársai. A Dél-Magyarország oldalterjedelmének növelésével párhuzamosan új munkatársak kezdik meg tevékenységüket lapunknál. 1969. február 1-től Pünkösztől Árpádné Szőke Mária (cikkeit P. Szőke Mária aláírással szignálja) és Veres Miklós a belpolitikai rovat munkatársaként dolgoznak szerkesztőségünkben; Horváth Dezső a gazdaságpolitikai rovat munkatársa, Tóth István pedig (aki a név gyakorisága miatt Tóth-Piusz István néven ír ezentúl) a gazdaságpolitikai rovat gyakornokaként dolgozik szerkesztőségünkben.

— Dr. Wittman Tibor, a történeti tudományok doktora, egyetemi tanár ma, pénteken délután 5 órai kezdettel Latin-Amerika kultúrájának és értelmiségének néhány problémája címmel előadást tart a Szegedi Akadémia Bizottság Klubjában (Somogyi Béla utca 7.).

A Leningrádi Technológiai Intézet tudományos tanácsa Korach Mór akadémikust az intézet díszdoktorává választotta. A díszdoktori diplomát — a leningrádi intézet rektorának felkérésére — csütörtökön Rusznayk István, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke nyújtotta át Korach akadémikusnak.

— Az egymilliomodik tonna vasérc. Csütörtök reggelre kitermelték az egymilliomodik tonna vasércet az 1962-ben megnyitott rudabányai vasércbányában.

— Fölgyújtotta a házat családai veszekedésből eredően tegnap, csütörtökön Lakatos Lajos 72 éves, Szőreg, Szegfű utca 21. szám alatti lakos. Gázolajat öntött a lakásba, a mellékhelyiségekbe, a fűtőkamrába, majd azt meggyújtotta. A gyorsan elháruló lángokat a szegedi tűzoltók fékezték meg.

Nyereség- részesedés előtt

A vadász térdel hosszú méla lesben.

ZENEI NAPTÁR

Yoshio Unno hegedűestje

Szerda este imét sokan ülték a Tisza Szálló hangversenytermében. A falak persze nem roskadoztak, de akik eljöttek, azoknak feltétlenül megértte. (A város zenei életének szorgos munkásai — néhány kegyes kivételtől eltekintve — ugyan szemérmesen távolmaradtak, mint általában szokott volt lenni, de hát várható-e ily munkaszerő-pazarlás tőlük, akik „csinálják a zenét”, hogy még hallgassák is...) A Filharmonia szegedi vendége Yoshio Unno japán hegedűművész volt, a tokiói rádiózenekar koncertmestere. A nemzetközi hangversenyéletben közelmúltban feltűnt 33 éves művésze neve Michael Schwalbe és Szigeti József iskolája nyomán a legjobb előjelekkel érkezett hozzánk. Katona Ágnessel remek műsort is mutattak be: Vitali: Chaconne-ját, Mozart e-moll, Brahms d-moll, C. Franck Adúr szonátáját. És természetesen egész sereg ráadást követelt ki az állhatatos publikum: Bachtól Saint-Saëns Rondo capriccioso-ján át Sztravinszkijig.

Yoshio Unno vérbeli romantikus alkat, ám, olyan

egyéniség, akitől a romantikus művek megszólaltatásához talán semmi sem áll tovább a szentimentális előadói modortól. Érdekes paradoxon: izlése a romantikának klasszikus stílust parancsol, ugyanakkor a klasszikus-barokk zenét számunkra szokatlan módon elromantizálja. Kiváltképp Vitali Chaconne-jában hatott ez szinte zavaróan. (Bach d-moll partitúrából vele a hallgató hagyományos stílustapasztalata már több rokonságra lelt.) Unno technikai képzettségének tökélye sohasem öncélú mindig a muzsikával együtt, azon át derül ki, virtuozitása a zene öntörvényein belül marad. Tulajdonképpen ez garantálja művészetének rangját. Ettől kapott nemes tartást, szenvedélyt Brahms és C. Franck szonátája. Katona Ágnes legnagyobb dicsérete pedig, hogy végig értő-okos zongorista-partnere tudott maradni, s képes volt zeneileg mindig érzékelni, mikor mennyit kér tőle Yoshio Unno különös-kitűnő szólista egyénisége.

N. I.

BEMUTATÓ A SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZBAN
szombaton, február 1-én 7 órakor:

Molnár—Keller—Zerkovitz:

Doktor úr (bemutató bérlet)
Zenés komédia

2-án dr. Katona J. bérlet, este Tömörkényi bérlet

SZEGEDI JÁTEKSZÍNBEN

szombaton este, vasárnap délután és este

LULU zenés vígjáték

Közlemények

(x) A Vasutas Művelődési Ház a legmodernebb táncokból tánc-folyamot indít folyó hó 31-én este 18 órai kezdettel kezdők és haladók részére. Diákok és ipari tanulók kedvezményben részesülnek. Jelentkezni lehet a helyszínen. Táncpedagógus: Kertész Éva. xS. 794

(x) A változás kora a nő életében c. előadás ma este 6 órakor a Postás Művelődési Házban. S. 814.